

Henri J. M. Nouwen

# Invitationen

At følges med Jesus i svære tider

Redigeret af Gabrielle Earnshaw

Forord af Richard Rohr

Boedal

Copyright © 2019 The Henri Nouwen Legacy Trust

Originaltitel: *Following Jesus*

– *Finding Our Way Home in an Age of Anxiety*

This edition published by arrangement with Convergent Books, an imprint of Random House, a division of Penguin Random House LLC and Lennart Sane Agency AB.

Published in association with Alive Literary Agency, 7680 Goddard Street, Suite 200, Colorado Springs, CO 80920, [www.aliveliterary.co](http://www.aliveliterary.co)

For yderligere information om Henri Nouwen og hans arbejde og om the Henri Nouwen Society, se [www.HenriNouwen.org](http://www.HenriNouwen.org).

Dansk copyright © 2022 Forlaget Boedal

ISBN 978-87-93062-44-3

1. udgave, 1. oplag

Oversættelse: Leif E. Kristensen

Omslagsfoto: Rouault, Georges (1871-1958): *The Sunset for You*

© 2022 Christie's Images, London/Scala, Florence

Tryk: Scandinavian Print Group A/S

---

Forlaget Boedal

3300 Frederiksværk

Tlf. 51 41 43 77

[post@boedal.dk](mailto:post@boedal.dk)

[www.boedal.dk](http://www.boedal.dk)

# Indhold

Forord

Henri Nouwen: Min ven og læremester • 7

Indledning • 11

Kapitel 1: Invitationen • 15

Kapitel 2: Kaldet • 31

Kapitel 3: Udfordringen • 49

Kapitel 4: Prisen • 71

Kapitel 5: Belønningen • 89

Kapitel 6: Løftet • 109

Redaktørens efterskrift • 129

Forord

# Henri Nouwen: Min ven og læremester

JEG HØRTE FØRSTE gang om Henri Nouwen, mens jeg gik på præsteseminarieret i Ohio i slutningen af 1960'erne. Min mor skrev til mig fra Kansas, at en ny hollandsk præst var begyndt at gøre tjeneste i vores sogn, og hun elskede at deltage i hans messer. "Hans accent gør ham vanskelig at forstå, men han fremsiger messen med sådan en ærbødighed og hengivenhed," fortalte hun mig. Jeg havde selvfølgelig ingen anelse om, hvem det var, hun talte om. Han var på det tidspunkt phd-studerende i psykologi på Menninger Institute tæt på min families hjem i Topeka.

Det varede dog ikke så længe, før jeg stiftede nærmere bekendtskab med ham. Fra midten af 1970'erne var vi ofte talere ved de samme konferencer. Han begyndte at besøge mig på New Jerusalem Community i Cincinnati, og han fortalte mig, at han længtes efter fællesskab og nære relationer. Jeg kunne mærke, at det var et stærkt behov. Vi gik

nogle ture sammen i det arbejderklassekvarter, hvor vores fællesskab havde hjemme. Det slog aldrig fejl, at han underholdt mig (jeg ved ikke, hvad jeg ellers skal kalde det) med sin endeløse åndelige nysgerrighed, sin ekstreme sårbarhed og sin ydmyge omsorg for mennesker.

Henri længtes efter dybe relationer, og jeg tror, at relationer i virkeligheden var hans egentlige gave. Han kunne adskille det autentiske fra det uægte, og han længtes efter at blive en helbreder af det uægte. Det var netop, hvad han blev for mange af os.

Da jeg flyttede til New Mexico i 1986 for at grundlægge Center for Action and Contemplation, sendte Henri et meget støttende brev, hvori han opfordrede mig til ”at sætte alt ind på at undervise i kontemplation”. Han opfordrede mig endda til at studere Eknath Easwarans skrifter. Det var et vidnesbyrd om, at hans kristne tro var så dybt rodfæstet, at den ikke kunne trues af en hindu-inspireret underviser fra Indien. Det fortæller også, at hvor katolsk han end var, kunne han anerkende sand kontemplativ undervisning, uanset hvor den kom fra.

Fordi jeg så op til ham som den vise og hellige fader, han var, forsøgte jeg ofte at lokke lidt åndelig vejledning ud af ham. Men efter få minutter kunne jeg som regel konstatere, at han ikke rigtig svarede på mine spørgsmål, men på en eller anden måde havde fået gjort mig til den åndelige vejleder! Jeg havde svært ved at tyde, om det var ydmyghed eller et ubevidst behov for gensidighed, men jeg konkluderede efterhånden, at det var en fuldstændig oprigtig åndelig søgen, og at han værdsatte mine indsigter

lige så meget som sine egne. Selv om jeg kendte ham som åndelig forfatter, var han i det virkelige liv en åndelig søger og troende – altid med en længsel efter mere visdom og efter at blive bedre til at vise omsorg.

Da han hørte, at jeg arbejdede med at udvikle en spiritualitet for mænd, skrev han til mig og opmuntrede mig til at gå videre ad den vej. Han forsøgte også at overbevise nogle kunstnere om, at de skulle male billeder, der kunne virke helende på den så ofte problematiske relation mellem far og søn. Han vidste, at det visuelle kunne være indgangen til en helingsproces. I hvert fald én ikonmaler, franciskaneren Robert Lentz, fulgte hans opfordring og malede apostlen Johannes med hovedet ved Jesu bryst. Henri elskede det billede, og han var meget åben over for mig og andre omkring sit komplicerede forhold til sin egen far.

Som jeg ser det, var Henri Nouwens primære gaver *menneskelig sårbarhed og den helende kraft, han hentede fra en hudløs ærlighed*. Mange af os forbinder ham med begrebet ”den sårede læge”, som han skabte og udlevede i sit eget liv. Han elskede at være kendt og var fuldt ud klar over, hvor ironisk dette var. Jeg husker, at han engang sagde til mig med såret stemme: ”Min egen familie i Holland læser ikke mine bøger, de kender slet ikke noget til dem.” Men så kunne han alligevel godt grine af sig selv for at sige sådan!

Måske kan man udtrykke det på den måde, at Henri inviterede den menneskelige skygge ind i samtalen om spiritualitet, som også Frans af Assisi og Thérèse af Lisieux gjorde, men med en større psykologisk ballast. Det førte

ham til en praktisk indsigt i kærlighedens og relationens natur, særligt Guds kærlighed. Vi kristne er blevet vant til at kalde skyggen for ”synd” og hurtigt bekende den som sådan, men det har måske afskåret os fra at lære af den. Henri veg ikke tilbage for at bekende sine synder og fejl for dem, der var tæt på ham – men først efter at han havde mærket syndens stik, dens struktur, dens sandhed og den visdom, der altid kunne fås fra den. Disse ærlige erkendelser syntes at give ham medfølelse for andre.

Med alt det, og på grund af alt det, udviklede Henri sig til en uovertruffen kristen underviser, som med sikkerhed rækker langt ud over sin egen tid. Og nu skal du selv snart få lov til at nyde godt af hans hårdt tilkæmpede visdom i denne bog.

Han vil snart blive din ven, hvis han ikke allerede er det.

*Fader Richard Rohr*  
*Center for Action and Contemplation*  
*Albuquerque, New Mexico*

# Indledning

FØLGER DU JESUS? Jeg vil opfordre dig til at se på dig selv og overveje spørgsmålet.

Er du en efterfølger? Er jeg?

Oftest farer vi mere rundt, end vi følger efter. Jeg taler lige så meget om mig selv som om dig. Vi er mennesker, der har fart på, vi foretager os mange ting, møder mange mennesker, deltager i mange arrangementer, læser mange bøger. Vi er meget engagerede. Vi oplever livet i en mangfoldighed af facetter. Vi farer hid og did, udfører dit og dat, taler med ham og hende, bliver nødt til at klare både det ene og det andet. Nogle gange må vi undre os over, hvordan vi når det hele. Hvis vi sætter os ned og tænker efter, må vi indrømme, at vi ofte løber fra den ene krise til den næste. Vi er så travle og engagerede.

Men hvis nogen spørger os, hvad vi egentlig har så travlt med, er det svært for os at svare.

Mennesker, der føler, at de bliver ført fra det ene til det andet, bliver meget trætte. Dødrætte. Det er et problem for mange. Det er ikke så meget det, at vi udfører mange ting, men at vi gør det uden at kunne se, at vi egentlig får noget udrettet. Nogle gange føler vi, at vi har alt for mange



bolde i luften til, at vi kan gribe dem alle. Det er trættende. Eller rettere: det er udmattende.

Nogle siger omsider stop og opgiver det hele. De siger: ”Det stod på i fem år, og der kom ingen resultater.” Så sidder de der og foretager sig ingenting. Der er ikke mere noget, der kan begejstre dem. De interesser sig ikke rigtig længere for livet. De ser fjernsyn, læser krimier – og sover. Der er ingen rytme, ingen retning, intet formål. Nogle bruger alkohol, stoffer eller sex som flugtvej, men der er ingenting, som fascinerer dem længere. Der er ingenting, som giver dem energi.

”Hvad er det, du gerne vil?” ”Jeg er ligeglad.”

”Skal vi gå i biografen?” ”Jeg er ligeglad.”

De er gået fra at fare rundt til bare at sidde i sofaen. Også disse mennesker er meget trætte. Udmattede. For begge slags mennesker – både dem, der farer rundt, og dem, der sidder passive hen – gælder det, at de ikke kommer ud af stedet.

Der er noget af begge typer i os alle. Hvis du betragter den verden, vi lever i, tænker du måske: ”Jeg er så træt. Der er så mange udmattende og tunge ting i verden, at jeg nogle gange farer rundt, og andre gange sætter mig ned.”

Det er netop til denne udmattede verden, at Gud sender Jesus som kærlighedens stemme. Jesus siger: ”Følg mig. Stop med at fare rundt. Følg mig. Lad være med at sidde passiv hen. Følg mig.”

Kærlighedens stemme er en stemme, der fuldstændig kan forvandle vores omfarende eller stillesiddende liv til et liv, der er fokuseret og har en retning.

”Følg mig.” Nogle af os har allerede hørt den stemme, andre har ikke.

Når vi først har hørt stemmen kalde på os, falder tingene ofte på plads. I stedet for at vi bevæger os i mange forskellige retninger, har vi pludselig et fokuspunkt. Vi ved, hvor vi skal hen. Vi er kun optaget af én ting. Pludselig er den dybe kedsomhed, vi oplevede, forsvundet, fordi vi hørte kærlighedens stemme.

Hvis vi ikke har et fokuspunkt, hvis ikke vi har nogen at følge, er vi tomme mennesker. Ja, vi er! Men når vi opdager, at der er en kærlighedens stemme, som kalder på os og siger ”Følg mig”, bliver alt anderledes. Det liv, der syntes så farveløst, så kedsommeligt, så udmattende, bliver pludselig et liv med en retning.

Så kan vi sige til os selv: ”Nu ved jeg, hvorfor jeg lever!”

Denne bog har jeg skrevet for at hjælpe dig – og mig selv – til at høre kærlighedens stemme, til at høre den stemme, der hvisker i vores øre: ”Følg mig.”

Jeg håber, jeg kan hjælpe os til at bevæge os: fra et liv i hvileløs faren rundt til et liv i glad efterfølgelse; fra at være mennesker, der sidder passive hen, til at være mennesker, der er fyldt med begejstring, fordi vi har hørt en stemme.

Det er ikke en stemme, der vil tvinge sig ind på os. Det er kærlighedens stemme, og kærligheden hverken trækker eller skubber. Kærligheden er meget forsigtig.

Der er en vidunderlig historie i Det Gamle Testamente, hvor profeten stiller sig i en huleåbning, mens Herren går forbi. Der kommer en voldsom og kraftig storm, men Herren er ikke i stormen. Der kommer et jordskælv, men

Herren er ikke i jordskælvet. Der kommer en ild, men Herren er ikke i ilden. Endelig kommer der en sagte susen, og Herren er i denne susen (1 Kong 19,11-13).

Det er en sagte susen, en meget forsigtig stemme. Den kan være meget lavmælt. Den er nogle gange vanskelig at høre. Men kærlighedens stemme er allerede i dig. Du har måske allerede hørt den.

Prøv at lytte efter den stemme. Bliv stille og brug nogen tid på at forsøge at høre den.

Lyt. Den siger: ”Jeg elsker dig,” og den nævner dit navn. Den siger: ”Kom, kom. Følg mig.”

KÆRE HERRE

Vær med mig i dag.

Lyt til min forvirring, og hjælp mig til at leve med den.

Jeg kender ikke ordene. Jeg kender ikke vejen. Vis mig vejen.

Du er en stille Gud. Hjælp mig til at lytte til din stemme i en larmende verden.

Jeg ønsker at være sammen med dig. Jeg ved, at du er fred.

Jeg ved, at du er glæde.

Hjælp mig til at blive et menneske, der er fyldt med fred og glæde. Det er frugterne af at leve tæt på dig.

Drag mig tæt ind til dig, kære Herre.

AMEN